

Egy hétvége Szögligeten

A Miskolci Lengyel Önkormányzat meghívására 2017. július 21-23 között 15 fős csoport érkezett Limanowából Szögligetre. Tavaly májusban mi jártunk náluk, most őket láttuk vendégül.

A csoport pénteken a déli órákban érkeztek a Holló Vendégházba, ahol a szállásuk és az ellátásuk volt. Délután a falu nevezetességeivel ismerkedtünk, túravezetőnk Bubenkó Gábor úr volt, tolmácsunk Bárcziné Sowa Halina. Felkerestük az önkormányzat tájházát, amelyben egy Derenki szoba is található, az I-II. világháborús Hősi emlékművet, a XIII. században épült római katolikus templomot, majd az Intéző házban pihentünk meg a nagy melegben. Itt több kiállítást is láthattunk, majd Gábor Szögliget-Szádvár-Derenk című filmjét néztük meg lengyel feliratozással. Az alkotó a vetítés után válaszolt a kérdésekre, ezután saját készítésű bió pálinkájával vendégelt meg bennünket.

Vacsora előtt a Szögligeti Hagyományörző Pávakör adta meg az est hangulatát, akik helyi és környékbeli népdalokat adtak elő. Az ízletes vacsora után közös éneklésre került sor, hol egyik csoport, majd a másik adta elő saját nyelvén a dalokat. Azt est meglepetése a magyar-lengyel színekkel ékesített torta volt, mely házigazdáink, Miliczki Imre és felesége Jusstina ajándéka volt.

Szombat a kirándulások napja volt. Pista bácsi tájházában rengeteg érdekes falusi tárgy volt, amiről szívesen beszélt, hiszen ebben a házban született és nőtt fel. A látogatás végén Marek Sukiennik úr a lengyel csoport vezetője oklevéllel és közös énekkel köszöntötte a 80 éves örök ifjú házigazdánkat. Utunk következő állomása a Várhegy megmászása volt (463 m.), melynek tetején Szádvár romjai őrzik a tájat. Szűcs József túravezetőnk lengyel nyelvű leírás segítségével szakszerűen vezette végig a csoportot a XIII. században épült erősségben, amely több pontjáról festői kilátás nyílt a Ménes völgyre. A vár tisztántartása és folyamatos feltárása, restaurálása a Szádvárért Baráti Kör munkáját dicséri. Délután a Baradla barlang Vörös-tói középtúráján vettünk részt. Ekkor betekintést kaptunk a cseppkövek világába, melyek teljesen elkápráztattak bennünket.

Az utolsó nap a jubileumi Derenki búcsún való részvétel volt a program. 300 évvel ezelőtt érkeztek az első lengyel telepések Podgale-ből, illetve a lengyel Szepességéből erre az akkor kihalt településre és népesítették be. 1943-ban a kormány azzal a szándékkal telepítette ki őket, hogy összefüggő vadászterületet hozzon létre ezen a területen. A megyében szétszóródott derenkiek leszármazottai 1994-től évente összegyűlnek a búcsú alkalmával. Így volt most is, ezer körül volt a megjelentek száma. Lengyelországból mintegy 300 fős gurál csapat népi öltözetben, zenekarral, táncosokkal, a megyéből a Derenki leszármazottak, csoportok Budapestről, Békéscsabáról és még sok helyről. Az ünnepi beszédek után magyar-lengyel nyelvű szentmise volt a kápolna előtt, melyet dr. Seregélyi István nyugalmazott egri érsek vezetett, lengyel segítői Pawel Cebula, Marek Pienkowski és Jan Byrski voltak. Ezután táblát lepleztek le az 1993-ban épült kápolna oldalán, melyen az építők és segítőik nevét tüntették fel. A rendezvény a temetőben folytatódott, ahol a delegációk elhelyezték a kegyelet és megemlékezés virágait a sírokon. Délután a program színes magyar-lengyel kulturális műsorral zárult. Az idő jó volt, nem esett, de olyan rekkenő hőség sem volt.

A Limanowai csoport jól érezte magát és sok élménnyel gazdagodva tért haza.

Fekete Dénes